

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano

v upravnistvu:

za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 106.

V Ljubljani v ponedeljek, 7. julija 1884.

Tečaj I.

Deželnozbornske volitve na Moravskem.

Usoden dan za nemško opozicijo je bil 4. julij in črno ga bodo zaznamovali v svoji pratiki! Zmajalo se je neomejeno gospodarstvo levičarjev v mejni grofiji moravski, in v brnskem deželnem zboru, v katerem so imeli dosedaj dobri dve tretjini glasov, izginila je njih oblastna večina. Poraz Sturm-Chlumeckve stranke je tembolj občutljiv, ker se je vršil v oni skupini, v koji so bili od nekdanj najbolj sigurni sijajne zmage. V petek volila so moravska mesta, in poročila o volilnem izidu glase se kakor uničevalna razsodba nad politiko nemškega liberalizma!

Pred stoletji zvali so blaženo Moravsko „deželo železnih baronov“, tako zavarovana in vkoreninjena bila je oblast fevdalnih plemenitajev. Tekom tega stoletja spremenil se je položaj; moč plemstva se je umaknila merodajnemu vplivu nemškega fabrikanta in židovskega trgovca. Istina je sicer, da je v deželi le 500000 Nemcev in židov, tedaj le četrti del prebivalstva, a deloma je ta manjšina združena v mestnih naselbinah, deloma je deželni volilni red, dragocena zpuščina Schmerlingove volilne sisteme, tako sestavljen, da česki življenj skoraj ni mogel prodreti v mestni skupini. Tako n. pr. znaša volilni *census* za deželnozbornske volitve v Brnu nič menj nego 20 gld. — vsled tega ogromna večina obrtnikov in malih trgovcev v glavnem mestu niti volilnega prava nima. Dalje je treba pomisliti, da v nekaterih moravskih mestih obstojé samostojne židovske občine, in za te velja nižji *census* nego za krščansko prebivalstvo. Pomisli na dalje, da je uradništvo večinoma vzrastlo v tradicijah, različnih od nazorov sedanje vlade, — in razumel bodeš, zakaj da so leta 1878 izmed 31 zastopnikov moravskih mest in trgov izvoljena bila le dva česka poslanca, dr. Fanderlik in P. Wurm. Veliko je bilo takih mest, z večinoma českim prebivalstvom, v katerih českonarodna stranka niti kandidatov postavila ni, v drugih pa so

Čehi navzlic vzgledni agitaciji le priborili več ali menj neznatno manjšino glasov.

In pri zadnjih volitvah? Navzlic temu, da so največja mesta v deželi, Brn in Olomuc, Znoj in Iglava, Schönberg in Sternberg uže od nekdanj nemške nasebine, izvoljenih je bilo vendar v petek le 18 nemških poslancev, 13 zastopnikov je česke narodnosti. Posebno zanimiv je bil volilni boj v Ogerskem Hradiši, kjer je ces. namestnik sam, grof Schönborn, po hudi borbi prodrl s 361 glasovi proti dolgoletnemu dosedanjemu poslancu, županu Prockarju. V Auspitzu podlegel je jeden najglasnejših pristašev nemške opozicije v državnem zboru, znani fabrikant Auspitz, českemu kandidatu dr. Moravcu. In o pravem času jo je iz tega okraja popihal drug kolovodja nemškoliberalne stranke, dr. Promber, ter si izbral drugo mesto za svojo kandidaturo. Skoraj ga je tudi v tej skupini dohitel poraz, kajti zmagal je v Beli Cerkvi (*Weisskirchen*) s 394 glasovi zoper 365, tedaj le z razmerno neznatno večino 29 glasov.

Ako se tedaj oziramo na dosedanji volilni rezultat, vidimo takoj, da je narod na Moravskem, odkar uživa dobrote ustavnega življenja, v prvič volil večinoma v českonarodnem smislu. 62 zastopnikov je od Schmerlingovega volilnega reda prepuščenih volilem v kmetskih občinah ter v mestih in trgih; izmed teh pripada slovanskemu življu 36, nemškemu pa le 26. Česki stranki se ima na dalje prištevati petvorica izvoljencev fideikomisnega veleposestva in dva virilna glasa, tedaj bode vsega skup brojila 43 glasov in razpolagala skoraj s polovico v deželnem zboru. Nemcem pripadajo poleg prej imenovanim 26 poslancem, izbranim od kmetskih in mestnih občin, 6 zastopnikov trgovinskih zbornic in 15 poslancev veleposestva, vsega skupej imela bodo tedaj ta nemška stranka le 47 glasov v brnski deželni dvorani. Absolutne večine tedaj tudi Nemci nimajo več v moravskem deželnem zboru, njegovi sklepi niso več zavisni od milosti Chlumeckega ali od suverene volje iglavskega samosilnika dr. Sturma, temveč v vseh važnejših vprašanjih odločala bode osmerica

pristašev „srednje“ stranke, katera baje najbolj reprezentuje nazore sedanjega ministerstva.

Kedo se ne spomina glasne nevolje, s katero so glasila českega naroda komentovala znani kompromis v moravskem veleposestvu. Še pred malo dnij računali so nemški in česki listi, da je usoda moravskega deželnega zbora uže gotova ter da bode v njem zopet merodajen vpliv nemško-liberalnih voditeljev. K večjemu šest glasov dobička privoščili so celó Čehom precej prijazni časniki, kakor dunajski „Vaterland“, česki stranki — a izid zadnjih deželnozbornskih volitev razveljavil je vsa smela prorokovanja, Čehi priborili so si v jednem dnevu nič menj nego 11 novih mandatov in tudi za Moravsko pričela se je s 4. julijem — nova doba!

Nikakor ne dvojimo, da bode nasprotno novinarstvo v raznih uvodnih člankih, dopisih in brzojavah svojim vernikom dokaj znalo pripovedati o českem terorizmu in vladnem nasilstvu. Poznamo to gospodo in njeno mojstersko sofistiko, in tudi njenih jeremiad pri takih prilikah smo uže do dobrega vajeni. Razni orijentalci dunajskih velikih novin posnemali bodo svoje očake v babilonski sužnosti ter kakor Izraelci ob bregovih babilonskih pod vrhani potokov pretakali bridke solze. Da je vlada, sedanja toliko obzirna in rahločutna vlada v istini z nespretno roko nezakonito segala v volilno gibanje, da je ona pritiskala na javno mnenje ter s svojim nasilstvom zakrivila usodepolni izid deželnozbornskih volitev, tega pri nas pač nikdo veroval ne bode. *Credat Judaeus Apella!* Ali da je bila volilna zmaga česke stranke mogoča vendar le vsled dobrovoljne, dasi po vsem zakonite vladne podpore, katera se izraža najbolj s tem, da sta dva višja uradnika, cesarski namestnik grof Schönborn in vladni svetnik Januška, sprejela od česke stranke jima ponujena mandata, o tem pač nikdo ne bode dvojil. In če bi danes jeden izmed tistih mladostnih nepremišljencev, kateri v svoji bujni domišljiji po oblakih segajo in zvezde z neba klatijo, povprašal moravskega rodoljuba, „v čem da je sedanja sistema koristila narodni stvari“ — sigurno ne bode čul laskavega odgovora!

Listek.

Povest očeta Aleksêja.

Ruski spisal Ivan Turgenev, poslovenil K. Štrekelj.
(Dalje.)

— Pride na prve počitnice... Kako čudo! Jaz svojega Jakoba niti ne izpoznam več! Postal je siten, osoren — niti besede ni izpraviti iz njega. Tudi v obrazu se je spremenil: postal se je skoraj za deset let. Prej bil je bojazljiv — ali kaj bi govoril! Prej je — kar na enkrat izgubljal pogum in ves zarudeval, kakor devica... Ali če je povzdignil svoje oči, tedaj si videl, da je v duši njegovi prav svetlo! — Zdaj pa ni več tako. Ne boji se več — ampak ves divji je, pravi volk — in vedno gleda izpod čela. Ne posmeje se ti, ne pogleda te prijazno — prav kakor bi bil kamen! Jaz ga začnem izpraševati, ali on — molči, ali pa odgovarja odurno. Počnem si misliti: saj vendar ni postal pijanec — Bog

obvaruj: saj se ni vzbudila v njem strast za karte? ali saj se ni morda zavoljo ženske slabosti kaj pripetilo. V mladih letih tisti ljubzenski čarovi delujejo silno; posebno v tako velikem mestu, kakor je Moskva, ne manjka slabih vzgledov in priložnosti. — Ali vendar ne: na njem ni zapaziti ničesar podobnega. Pijača njegova je — kvas in voda; za ženskim spolom se ne ozira — sploh ne sklepa nobenega znanja z ljudmi. Najhujše pa mi dé to, da nima več prejšnjega zaupanja k meni — pojavilo se je v njem nekako ravnodušje, prav kakor bi ne maral za nobeno stvar. Jaz zasučem govor na nauke, na univerzo — ali tudi tukaj ni izpraviti iz njega poštenega odgovora. V cerkev pak je vse eno hodil — ali tudi ne brez čudnega vedenja; zmerom je bil neprijazen in oduren; tam pa, v cerkvi, se je skoraj ves čas smejal. Tako preživel je pri meni šest tednov — in hajdi zopet v Moskvo! Iz Moskve pisal mi je dvakrat: — iz njegovih pisem se mi je zdelo, kakor bi se čuvstvo zopet povračalo vanj. Ali mislite si moje začudenje, milostivi gospod! Nenadoma, pod konec zime,

pred prazniki — prikaže se on k meni! — Kako? Čemu? Zakaj? Dobro sem vedel, da o tistem času ni počitnic. — Ti si prišel iz Moskve? sprašujem jaz. — „Iz Moskve.“ — A kako... Kaj pa univerza? — „Univerzo sem popustil.“ — Popustil? — „Tako je.“ — Za vselej? — „Za vselej.“ — Ali si bolan, Jakob, ali kaj ti je? — „Ne“, pravi, „jaz nisem bolan, oče moj; samo ne dražite me, oče moj, in ne izprašujte me; sicer odidem od tod — in vi me ne vidite več.“ — Jakob mi pravi, da ni bolan — obraz pa mu je tak, da sem se kar pleplašil. Strašen, temen, prav nečlovešk obraz! — Lica mu je nekaj skrčilo, čeljusti mu strčé, sama kost in koža ga je, glas njegov pa je kakor iz soda... in oči... Moj Bog! Kake oči pa so to? Grozne, divje, vedno se ozirajo strani — in ni jih mogoče vzdržati; obrvi so potisnene na stran in tudi ustne so nekam na stran zakriviljene... Kaj se je zgodilo z mojim Josipom Prekrasnim, s pohlevnikom mojim? — Ne morem ga razumeti. Saj ni morda znorel? mislim za se. Okrog se plazi kakor pošast, po noči ne spi

Levičarji prebili so prvo veliko preskušnjo in grdo so propali pri važnem izpitu. Tudi od drugod jim ne dohajajo nobene ve-sele novice! Praško trgovinsko zbornico, ka-tera voli šest zastopnikov v deželni, dva v državni zbor, trdo to postojanko nemške ideje in domeno praških kazinarjev, priborili so si Čehi in razmerje glasov v tej odvažni skupini je odslej: 32 Čehov proti 16 Nemcem. Na Nižje-avstrijskem pa združena levica vidno izgublja svoje ozemlje; Dunaj se buni, po deželi okolu pa raste število klerikalno-konservativ-nih volilcev. Uže dandanes sme nemško-libe-ralna opozicija uverjena biti, da bode toliko sovraženo ministerstvo Taaffejevo v prihod-njem državnem zboru še večjo večino imelo za seboj, nego je ona, katera v sedanjem zvesto podpira politični program naše vlade.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Nj. veličanstvo cesar peljal se je sinoči skozi Ljubljano v Pulj, kjer se bodo te dni vršili veliki pomorski manévri. Cesar do-spel je danes jutro v Pulj; danes inspiciral je v Pulju zbrano vojsko, pomorščake in pešake, a jutri ukrcal se bode na brodu „Miramar“. Pojutrajšnjem bode pomorski ma-néver pri Fazani in v zalivu tržaškem.

O volitvah za deželni zbor moravski znani so sedaj približni podatki. Nemška stranka postavila je bila v 24 volilnih okrajih svoje kandidate; pet okrajev prepustila je brez borbe česki narodni stranki. Kakor je raz-vidno iz novejših poročil, priborili so Čehi 12 mandatov, tako da bodo imeli s srednjo stranko vred v prihodnjem v deželnem zboru 51 glasov, a Nemci samo 49. Ker ni misliti na sporazumljenje med česko in nemško stranko, odločevala bode vselej srednja stranka.

Tudi v dolnji Avstriji izgubila je nem-ško-narodna stranka precej mandatov pri vo-litvah v kmetijskih občinah. Pet strank se je borilo za zmago, in sicer nemško-narodna, nemško-liberalna, konservativna, Bauernbund in srednja stranka. Sicer bode imela ustavo-verna stranka v prihodnjem zasedanju še vedno veliko večino, no vidi se, da narod gubi za-upanje do te stranke in da je njen popolen razpad le še vprašanje časa.

Iz Budimpešte se poroča, da se je mi-nisterski svet pretečene dni baval s predlogi, katere namerava vlada predložiti v prihodnji sesiji državnemu zboru ogerskem. — Dele-gacije sestale se bodo koncem meseca oktobra, in sicer letos v Budimpešti.

Odbor, katerega je volil hrvatski sabor v svrhu, da pretresa predlog o avtonomiji Srbov v cerkvenih in šolskih zadevah, na-daljeval je v soboto svoja posvetovanja. Pa-ragraf prvi, ki je najvažnejši v onem pred-logu bil je z veliko večino sprejet. Samo po-slanec Folnegović nasprotoval je odločno

srbskim terjatvam. Da bode odbor celi pred-log sprejel, je uže sedaj gotovo.

Tuje dežele.

O razmerah med Avstro-Ogersko in Turčijo piše se „Pol. Corr.“ iz Carigrada, da urejevanje narodno-gospodarstvenih razmer med Avstro-Ogersko in Turčijo le počasi na-preduje. Na obeh straneh vlada sicer dobra volja, no Turčija rada bi s carino povišala svoje slabe finance, a Avstrija zopet zahteva, da ostane vsaj pri starih tarifah.

Bolgarsko sobranije otvorilo se je več-raj v navzočnosti kneza Aleksandra v Trnovi. Tudi zastopniki Avstro-Ogerske, Nemčije, Ru-sije, Angleške in Rumunske odpotovali so v Trnovo.

Na Nizozemskem prireja se načrt za-kona o prestolonasledstvu. Kralj še ni izjavil svoje volje. V zbornicah razpravljala se bode ta zakonska osnova meseca avgusta.

Večina francoskih časnikov zahteva, naj Francoska energično zahteva zadovoljščine od Kitaja. Ne bode-li Kitajska v teku treh dni izjavila se, da je voljna dati zadovoljščino, začelo se bode takoj agresivno postopati. V komori razpravljalo se bode te dni o tonki-neški zadevi.

Dopisi.

Iz postojinskega okraja 6. julija. (Izv. dop.) Učiteljska konferenca za naš okraj bila je dne 2. julija v St. Petru. Šolsko poslopje je bilo lepo okinčano z zastavami, pogrešali smo pa vmes deželne trobojnice. Pravijo pa, da so bile koj zjutraj tudi deželne zastave vmes, katere so pa enega učitelja prav v oči bodle; izjavil je prav po nepotrebnem: *Das ist aber nicht am Platze*, na kar jih nek njegov somišljenik hitro sname. Točno ob pol desetih otvori g. nadzornik Thuma koferenco ter spodbuja v lepem nagovoru učiteljsko k nevtrudljivi marljivosti in vztrajnosti, po-zdravlja našega za šolo tolikanj vnetega go-spoda okrajnega glavarja Ant. Globočnika in deželnega potovalnega učitelja g. Gust. Pirca. Svojim namestnikom izvoli si g. predsednik g. Martina Zarnik-a, nadučitelja v Trnovem. Za zapisnikarja predlaga gospod nadzornik gg. J. Dimnika in T. Josina. Učiteljsko si pa izvoli mesto g. Jerine g. Fr. Zamana. Z uspehi, katere je g. nadzornik pri nadzorovanju opa-zil, je bil v obče zadovoljen, le tu pa tam se v nekaterih predmetih še dosti pogrša. Go-spod nadučitelj Kavčič poroča: „Kako naj krajni šolski sveti svoja opravila opravljajo“. Gosp. referent, vže znan kot spreten učitelj, je svojo nalogo prav pohvalno zvršil ter stavil naslednjo resolucijo. 1.) Slavni c. kr. okr. šolski svet priporoča naj krajnim šolskim svetom, da preiskovanje zaradi šolskih zamud šolskim vodstvom prepušča. 2.) Krajni šolski svet ima izročiti v začetku vsacega šolskega leta znesek

za stvarne potrebščine učitelju, da ne bo treba za vsak kosček krede ali kapljico črnila po-nižno prosjati, kar učiteljevo avtoriteto spod-kopuje.

Zdaj poroča g. J. Okorn „o vpeljavi Grejnerjevih zvezkov v ta okraj.“ Po končani debati, k kateri so se oglašili gg. Thuma, Adlešič, Kette, Dimnik, Jelenec in Šarc, se je sklenilo, da se upeljejo Grejnerjevi zvezki v vse šole tega okraja.

Potem poroča g. A. Perne o „cerkvenem petji“ prav pohvalno, in učiteljsvo je izreklo mnenje, da se upelje v tem okraju kolikor mogoče cecilijansko petje. — Sedaj sledi poro-čilo učiteljskih bukvarn. Postojinska bukvarna šteje 543 knjig. Dohodkov je imela 199 gld. 88 kr., troškov pa 132 gld. 53 kr.; v blagaj-nici ostane še 67 gld. 35 1/2 kr. V knjižnično komisijo so bili izvoljeni vsi postojinski učitelji. Sklene se, da se smejo knjige le za tri mesece podaljšati. — Vipavska bukvarna je imela do-hodkov 42 gld. 68 kr., troškov pa 33 gld. 50 kr., v blagajnici ostane še 9 gld. 18 kr.; v to komisijo so bili vsi dosedanji učitelji voljeni. Pregledovalcem računov sta bila voljena gosp. nadučitelj P. Kavčič in gosp. učitelj Fr. Mrcina.

V stalni odbor so bili voljeni gosp. nad-učitelj Pavle Kavčič, gosp. nadučitelj Martin Zarnik, gosp. nadučitelj Matija Arko in gosp. učitelj Gustav Grossmann.

Sedaj je predaval gosp. Pirc o šolskih vrtilih in naglašal je tudi pravice, katere ima on do šolskih vrtov in do učiteljev kmetijstva. Po-slancem v deželno učiteljsko konferenco so bili voljeni gosp. P. Kavčič z 37 glasovi, gosp. M. Zarnik z 36 glasovi in gosp. Fr. Mrcina z 35 glasovi.

Gosp. Matija Rant stavi naslednje samo-stalne predloge:

1.) O zadobitvi polnoštevilnih starostnih doklad starejim učiteljem;

2.) o primernih dokladah (opravilnicah) jednorazredničarjem;

3.) o učiteljskih predplačih.

Po končani konferenci se zahvali gosp. predsednik gospodom poročevalcem za njihov trud ter zaključi zbor s trikratnim „slava“-klicem presvitlemu cesarju. Učiteljsvo zapoje cesarsko pesem.

Razne vesti.

— (Smrt v železniškem vagonu.) Listi poročajo iz Prage, da je huzarski lajtenant grof Karol Waldstein, sin tajnega svetnika grofa Ernesta Waldsteina, umrl nagloma v kupeji, ko se je peljal iz Reichenhalla domov v Prago. Pokojni je bil stoprav v 23. letu.

— (Mormonski apostoli na Dunaj.) Zadnje mesece minolega in prve dni letošnjega leta hodila sta po Dunaji dva mormonska agenta in vabila ljudi k pristopu v mormonsko sekto. Res jima je šlo nekaj slaboumnežev na limanice; v hudi zimi so se morali kopati na prostem zaradi „oči-

— zdaj pa zdaj se postavlja v kak kot in ves otrpneva... To je strah! — In še grozi se mi, da mi z doma uide, ako ga ne pustim na mlru — ko sem vender njegov oče! Moje poslednje upanje se ruši — in jaz naj molčim? — Enkrat, ko se mi ravno ponudi pri-lika, začnem Jakoba se solzami prositi, zakli-nati ga začnem pri spominu pokojne njegove matere: prosim te, povej meni, svojemu očetu po krvi in po duhu, kaj je s teboj, Jaša? Ne ubivaj me — razodeni se in olajšaj si svoje srce! Saj nisi pogubil kake kristijanske duše? Povej vender! — „No, oče“, reče mi na en-krat (to se je godilo pod noč) — „gani! si mi srce, za to ti povem vso resnico. Jaz ni-sem pogubil nobene duše — ali moja lastna duša propada.“ — Kako to? — „No, tako le“... Tu povzdigne Jakob prvič svoje oči k meni... „Uže je četrti mesec“, nadaljuje on — ali naenkrat mu beseda zastane in — on začne teško dihati. — Kaj je uže četrti mesec? Povej, ne muči me! — „Četrti mesec je, od-klar vidim njega“. — Njega? Kdo je to? — „No, tega, katerega po noči ni primerno kli-cati“. — Jaz ves obledim in zatrepetam. —

Kaj? pravim — njega ti vidiš? — „Da.“ — Tudi zdaj ga vidiš? — „Da.“ — Kje? — „Jaz se tja kar obrniti ne upam“ (tako govo-riva oba šepetaje). — A kje je on? ... „Sé svojimi očmi me prebada... tam v kotu je“. — Jaz pogumno pogledam v kot: tam ni ničesar. — Saj tam ni ničesar, Jakob, pro-sim poglej! — „Ti ne vidiš, ali jaz vidim.“ — Jaz se zopet ozrem... zopet ni ničesar. Na enkrat se spomnim starčka iz gozda, kateri mu je dal oreškov. — Kak pa je od zunaj? pravim... ali zelen? — „Ne, ni zelen, ampak črn.“ — Z rogovi? — „Ne, on je kakor človek — samo ves črn je.“ Ko Jakob to iz-govori, pokaže zobe, — in obledi, kakor mrlič; od strahu pritisne se k meni, oči mu hočejo kar iskočiti — in ves čas gleda v kot. — Tebi se ta senca tako prikazuje, pravim jaz, to je črna od sence — ti pa jo imaš za člo-veka. — „Kaj še! Jaz vidim tudi njegove oči; v enomer jih obrača, povzdiga roko in zove.“ — Jakob, Jakob, poskušaj moliti; ta pošast bi se potem razgubila. Naj vstane Bog in naj se razprše njegovi sovragi! — „Poskušal sem,“ pravi, „ali nič ne pomaga.“ — Le počakaj,

Jakob, počakaj, ne bodi tako malodušen; jaz te pokadim z véruhom, preberem molitev in poškopim krog tebe z blagoslovljeno vodo. — Jakob zamahne z roko. — „Jaz ne verujem niti v tvoj veruh, ni v tvojo blagoslovljeno vodo; ona ne pomagata ni za groš. Od njega se mi zdaj ni več moči ločiti. Odkar je letos nekega prokletega dne prišel k meni — od tedaj je moj stalni gost in ni ga mogoče izgnati. To veš zdaj, oče moj, — ne čudi se torej več mojemu obnašanju — ter ne muči me.“ — Katerega dne pa je prišel on k tebi? sprašujem ga jaz in ga ves čas prekrizujem. Ali morda tedaj, ko si mi pisal o dvojbah? — Jakob stegne mi svojo roko. — „Pusti me, oče,“ pravi, „in ne spravljam me v nevoljo, da se ne zgodi še kaj slabšega. Kajti malo mi je na tem, če sam sebe umorim.“ — Lahko si mislite, milostivi gospod, kako mi je bilo pri srci, ko sem to poslušal!... Spominam se, da sem vso tisto prejkopal. — Ščem, mislim si, sem zaslužim tako jezo Gospodovo?

(Dalje prihodnjič.)

ščenja". V Ameriko pa ti „spoznovavci“ niso hoteli z agenti. Policija je tudi zvedela za apostola, in njeno najprvo delo je bilo, da je ukazala, pro-roka prijeti. Žalibog, da sta Amerikanca zvedela o nevarnosti in pobegnili v pravem času.

— (Temeljiti samoumor.) V Monakovem se je te dni nek podčastnik na čuden, a temeljit način spravil na oni svet. Posrečilo se mu je, dobiti v magazinu topniško kroglo. Ž njo je nabasal top, privezal vžigalno nit in se vstopil pred top; potem je sprožil! Učinek je bil strašan in v istini popolen. Glavo je nesrečnežu odneslo 30 sežnjev daleč, telo pa je bilo tudi čisto razdejano.

— (Laška gledališča.) Mesto Rim je obljubilo za poletno sezono dati 190 000 lir podpore tamošnjim gledališčem; Verona žrtvuje v ta namen 40 000, Bologna in Palermo 75 000 lir.

— (Maoriski kralj v britanskem muzeji.) O tetoviranem veličanstvu, ki biva sedaj v Londonu, smo že parkrat poročali svojim čitateljem. Te dni je obiskal sloveč britansk muzej. Da je pregledal ogromne, svetovno-znane zbirke, rabil je ravno 16 minut. Ko je prišel v biblioteko, v kateri so nakupljena neprecenljiva dela, ogledal si je te zaklade v jedni minuti. Potem je letal iz dvorane v dvorano, kakor leta psiček, ki je zgubil gospodarja. Še le v egiptovskem oddelku se je ustavil. Ko je zagledal odkrito mumijo, je kar ostrmel. Čeravno je dotični Egipčan uže nad 4000 let na onem svetu, je kralja vendar strah čudovito prevzel. Z nepopisnim glasom je zakričalo veličanstvo: bu-bu, put-put! — in potem hajdi po stopnicah dol, kakor bi mu bile vse peklenske pošasti za petami! Še le ko je priletel na ulico, je obstal s tresočimi koleno in s strahom se ozrl nazaj. Prigovarjali so mu, naj si ogleda še druge zanimivosti v muzeju; a nobena moč ga ni spravila zopet pod streho, kjer čuvajo tako strašne mrtvece!

Domače stvari.

— (Njeg. Veličanstvo in cesarjevič Rudolf) peljala sta se danes zjutraj ob 12 uri 29 minut skozi Ljubljano v Pulj, kjer bodo manevri naše mornarice. Vlak je obstal 3 minute; oficijalnega sprejema ni bilo.

— (Mestni zdravstveni svet) imel je v petek svojo prvo letošnjo zborovanje. Predsednikom je bil voljen vladni svetnik g. dr. Valenta, njegovim namestnikom zdravstveni svetnik g. dr. Kowatsch in zapisnikarjem tržni komisar gosp. Tomec. Glavna točka dnevnega reda je bil referat g. dr. Kowatscha o sredstvih zoper pretečo kolero. Dotični predlogi njegovi so bili jednoglasno sprejeti. Priporočal je strogo desinfekcijo kanalov in stranišč, čistost dvorišč in ulic, nadzorovanje prodaje sadja, zaprtje nezdravih vodnjakov, izpraznenje prenapolnenih stanovanj in preiskavanje potnikov iz Francoskega. Konečno se je ukrenilo, da se bodo vse te naredbe objavile po časnikih.

— (Odličen gost.) V Ljubljano je te dni dospel slavn česki umetnik, skladatelj g. Zdenek Fibich, muzikaličnemu svetu znan po svoji operi: „Mesinska nevesta.“

— (Ustmeni zrelostni izpiti) na tukajšnji c. kr. realki so se vršili pretečeni petek in soboto. K izpitu se je bilo oglasilo vseh 14 učencev sedmega razreda. Izmed teh je dobilo spričevalo zrelosti 8, med temi dva z odliko; dva sta reprobirana, in sicer eden za pol leta, drugi za celo leto. 4 učenci postavnim terjatvam iz posameznih predmetov niso zadostili ter imajo iz teh predmetov izpite čez dva meseca ponavljati.

— (Strela udarila) je včeraj popoldne med veliko nevihto proti 3 uri v kozolec g. Kunovarja za južnim kolodvorom. Pogorela sta dva oddelka kozolca in čebelnjak, drugo je otela požarna bramba.

— (Dva lopova napadla sta) zadnjo soboto na Tržaški cesti med 10. in 11. uro po noči tri lončarske delavce. Policija je uže priprla napadnike. Delavci so lahko poškodovani.

— (Nesreča.) Iz Gorenje Vasi se nam piše: 25. junija šel je 23letni hlapec posestnika Antona Š. iz Kopačnice, Martin Guzelj, s samotežem po peska. Naložil je kacic 7 centov peska, potem pa je peljal voziček po strmi poti navzdol;

voz se je jel vsled teže tako hitro premikati naprej, da ga hlapec ni mogel več vzdržati; fant je padel na tla in voz je drl čezenj. Hudo poškodovanega so prinesli nesrečnega domov, kjer je pet dni pozneje umrl.

— (Uboj.) 24letni hlapec France R. in oženjeni gostič Janez St. prepirala sta se 2. t. m. v vrtni utici posestnice Ane L. v Adergazu (okraj kranjski). Bila sta oba vinjena in konečno sta se sprijela. Janez St. udaril je svojega nasprotnika s smerekov prekljo po glavi in ko se je udarjeni fant zgrudil nezavesten na tla, mahnil je še trikrat po njem, da bi bilo bolj gotovo. Čez nekoliko časa se je France R. zopet zavedel in z velikim trdom privlekel se je na senó svojega gospodarja. Družega dne zjutraj je umrl.

— (Požarna kronika.) 27. junija t. l. ob 1. uri popoldne nastal je ogenj v hiši M. Mlinarja v Mošeniku (občina Št. Lambert). Vnelo se je vsled raztrošenja žarjavnice; pogorela je hiša, vsa obleka in vsa oružja. Vrh tega je ogenj vpepelil žitnico sosednjega posestnika N. Zorca in mu uničil 15 polovnikov žita. Škode je pri obeh pogorelih 350 gold. Zavarovana nista bila. — 1. t. m. vnel se je skedenj kočarja Matije Škufce na Muljavi. Pogorela je streha, vredna 400 gld., in tudi kacic 300 kg. detelje. Poškodovani je zavarovan pri banki „Slaviji“ za 400 gld. — Petletni sinko kočarja Jurija Verhovnika v Malem Mengišu zažgal je 3. julija z deteljo obložen kozolec svojega očeta. Kozolec je z vso vsebino vred pogorel do tal. — Ravno tega dne nastal je iz neznanega vzroka ogenj v senici posestnika Andreja Kalinška v Spodnjem Bitnu; požar je uničil imenovanemu posestniku in njegovemu sosedu Ivanu Jenku gospodarska poslopja z vso klajo vred. Ogenj se je tako hitro širil, da niso mogli rešiti telčka iz hleva, in da se je nek konj hudo poškodoval in opekel. Škode imata obadva posestnika blizu 3600 gld.; zavarovana pa sta komaj za polovico.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) razpošilja oklice, katerega priobčujemo od besede do besede. Oziraje se na veliko važnost, katero imajo dijaška društva, ako ne prekoračijo svojega delokroga, omejenega po društvenih pravilih, ter ne tratijo dragega časa po nepotrebnem s politiko, priporočamo svojim čitateljem prošnjo dunajskih rojakov. Da bi oklice mnogo sadu rodil naši „Sloveniji“! Oklice slove: Akademsko društvo „Slovenija“ ima namen, slovenskim na Dunaji bivajočim visokošolcem biti duševno in zabavno središče. — Da vrši to nalogo, goji v društvenih sejah domačo znanost in pesem, vzdržuje knjižnico, naroča se in razposoja udom slovenske in slovanske novine, s kratka skrbi zato, da nam ne mine iz srca ljubav do domovine v hudem boji za obstanek sredi tujega sveta, da se jači zanimanje za narodno delo, da se širi in jasni naše duševno obzorje. Da se pa ta visoki namen doseže scela, da ustreže najnej potrebi in želji tukajšnjih slovenskih akademikov, namerava „Slovenija“ — edino slovansko dijaško društvo na Dunaji brez stalnega društvenega lokala! — omisliti čitalnico zajedno z „Akad. spolkom“, s česki kologi. A brezvspešen ostane ta naš ukrep, ako nam domače rodoljubje i sedaj ne priskoči, ker društvo samo velikih, na leto blizu 250 gld. znašajočih stroškov za najmarino, naročnino časnikov, postrežbo itd. nikakor ne zamore. Dopolnili smo v to svrhu društvena pravila, potrjena vsled dopisa vis. c. kr. namestništva za Niževavstrijsko od 20. julija 1883, št. 31888, kojih § 22 se glasi: „Kdor vplača na leto vsaj 5 gld., imenuje se podpornik društva, ter se vodi kot tak v društvenih knjigah“. Usojamo se tedaj appellovati na rodoljubno požrtvovalnost vsega slovenskega razumnštva, osobito pa starih prijateljev in dobrotnikov naših, in nekdajnjih „Slovenijanov“, proseč jih, da blagovolijo stopiti v vrsto naših podpornikov, ter tako pripomoči, da naše prepotrebno i za narodni napredek vsaj posredno važno društvo doseže uže enkrat svoj preužišeni cilj, biti nam — domovina na tujem! — Imena podpornikov priobčijo se ob svojem časi v vsih slovenskih dnevnikih. Na Dunaji koncem junija 1884. Za odbor akad. društva „Slovenija“ stud. iur. K. Triller, t. č. predsednik, stud. iur. J. Samotorčan, t. č. tajnik.

Slavnost petdesetletnice obstanka trgovinske šole v Ljubljani.

V Ljubljani 6. julija.

Jako slovesno praznovala je danes trgovinska šola v Ljubljani petdesetletnico svojega obstanka. Šola je bila ustanovljena po prizadevanji ljubljanskih trgovcev leta 1833. Takrat obstala je v Ljubljani kot zastop trgovstva tako zvana *Krainische Commerzcommission*, kateri je bil načelnik ranjki trgovec Ferdinand Schmied, znan tudi kot prirodoslovec, posebno kot strokovnjak za žuzke, prijatelj našega pesnika Franceta Preširna. V zvezi z nepozabljenim županom ljubljanskim, cesarskim svetnikom gosp. J. N. Hradeckym-jem znal je trgovce ljubljanske navdušiti, da so ustanovili trgovinsko gremijalno šolo, katero je otvorila 14. oktobra 1834. leta v takrat baron Rastern, sedaj Virantovi hiši na sv. Jakoba trgu. Kot šolskega vodjo poklicali so ljubljanski trgovci gosp. Jakoba Frana Mahra iz Gradca. Ta je ustanovil 1839. leta privatno trgovsko šolo. Leta 1845, ko je umrl prvi vodja temu zavodu, gosp. Jakob Fran Mahr, prevzel je vodstvo njegov sin, sedanji vodja gosp. cesarski svetnik Ferdinand Mahr, kateri je po svoji razumnosti in neumorni delavnosti tako sijajno povzdignil ta zavod.

V pretečenih 50 letih obiskavalo je gremijalno trgovsko šolo 4085 učencev, privatno trgovsko šolo pa 3506 učencev. Od teh je bilo učencev s Kranjskega 3569, s Štajerskega 788, s Primorskega 516, z Laškega 684, iz Srbije 107 in precejšno število tudi iz raznih drugih dežel. — Uže v soboto zbirali so se iz raznih krajev našega cesarstva in iz inozemstva nekdanji učenci tega zavoda, veliko število jako odličnih mož, odlični in bogati trgovci, mnogi kinčani z visokimi redi. Ob 9. uri popoldne bila je v križanski cerkvi, ki je bila polna učencev nekdanjih in sedanjih, slovesna sv. maša, katero je služil mil. g. stolni prošt Jožef Zupan z zahvalno pesmijo. Ob 10. uri popoldne bila je v redutni dvorani slovesna akademija. Dvorana je bila krasno okinčana s podobo presvetlega cesarja pod baldahinom, obdana z zelenjem, poleg nje pa so vsele podobe ustanoviteljev trgovinske šole ljubljanske, gg. Ferdinanda Schmieda, župana Hradeckyja in prvega vodje Jakoba Frana Mahra. Na obeh straneh na estradi stali so učenci gremijalne in privatne trgovske šole s svojimi učitelji, na čelu g. vodja Ferd. Mahr. Dvorana je bila natlačena nekdanjih učencev tega zavoda in odličnega občinstva, gotovo do 400 oseb, na galeriji pa so bile gospé in gospodične zlasti iz trgovinskih krogov.

Bil je navzoč c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky, kot zastopnik deželne vlade, deželni glavar grof Thurn, kupčijske zbornice kranjske predsednik g. Kušar, župan g. Grasselli in podžupan g. V. Petričič, predsednik kupčijskega gremija g. A. Dreo, finančni nadsvetnik gospod Dimitz, deželni poslanci Deschmann, Detela, Luckmann in Šuklje, prošt dr. Jarc itd. Vodja g. F. Mahr zahvaljuje se globoko ginjen slavnostnemu odboru in vsem udeležencem, da so z mnogobrojno udeležbo povelicali redko slavnost petdesetletnice kupčijske šole; posebno omenja zastopnika c. kr. vlade, katera je bila zavodu vsikdar blagohotno naklonjena, deželnemu glavarju, predsedniku kupčijske zbornice in trgovskega gremija in županu ljubljanskega mesta. Gospod Dreo je hvalil se je potem imenom kupčijskega gremija vodji g. Mahru za izvrstno vodstvo zavoda, isto tako gospodom učiteljem ter je izrekel željo, naj bi ta zavod, na katerega je ljubljansko trgovstvo ponosno, i nadalje cvel in se razširjeval. Učenec gremijalne šole g. Zimerman govoril je jako čvrsto in razločno slavnostni prolog, katerega je sestavil g. dr. Keessbacher. Za njim pa je imel učenec privatnega zavoda g. V. Lürzer slavnostni govor, v katerem je razpravljajl zgodovino trgovstva od prvih pričetkov do svetovnega prometa, in vpliv trgovine na kulturni in znanstveni razvoj človečanstva in na umetnost. Mladi gospod govoril je z neko dobrodejno navdušenostjo in videlo se mu je, da v istini čuti in srci, kar je predaval s krepkim naglasom. Slavnostni govor sklenil je s trikratnim *hoch*-klici na Nj. Veličanstvo presvetlega cesarja, komur so vsi navzoči stoje navdušeno pritrdjevali. Učenci zavoda zapojejo na to cesarsko pesem.

Potem je čestital c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky gospodu vodji v imenu c. kr. vlade. V svojem govoru je naglašal, da je trgovinska šola v Ljubljani pospeševala trgovstvo in obrtnijo, gojila pa tudi, in sicer po patriotskem delovanju njenega vodje v srcih učencev ljubezen do presvitlega cesarja, do cesarske rodovine in do skupne domovine avstrijske. V zavodu bilo je odgojenih na tisoče navdušenih Avstrijcev. A tudi veliko število iz inozemstva dohajajočih učencev uverilo se je v vzglednem zavodu, kolika je ljubezen in udanost avstrijskih narodov do svojega cesarja in gotovo so lahko v svoji domovini pripovedovali, kako srčno da Avstrijan ljubi in časti svojega vladarja. Rodoljubno delovanje g. Mahra je presvitli cesar že mnogokrat priznaval z odlikovanjem; te odlike vzbudile so v vseh krogih ljubljanskega prebivalstva odkrito radost. Največja čast pa je doletela zavod g. Mahra lansko leto o priliki navzočnosti Nj. veličanstva v Ljubljani, ko je presvitli cesar sam blagovolil obiskati zavod ter v laskavih besedah izražati svojo priznanje. Ta cesarski obisk je najlepši spomin v zgodovini tega zavoda in bode gotovo g. vodjo spodbujal z vsemi močmi, delovati na daljni razvoj tega tolikanj koristnega zavoda. Med občinim odobravanjem čestita g. grof Chorinsky jubilarju ter mu želi, naj bi bila tudi njegovim potomcem sreča mila, da praznujejo stoletnico obstanka tega zavoda, na čast in korist domače trgovine, ljubljanskega mesta in dežele kranjske. Deželni glavar g. grof Thurn je potem poudarjal da bode današnja slavnost kupčijske šole vzbudila po vsej deželi radosten odmev.

Mnogo sinov našega naroda, izučeni v tem izvrstnem zavodu, postali so spretni trgovci, deloma so se povzpeli do odlične socialne stopinje. Kranjska dežela sme biti ponosna, da ima v sredi svojih mej tak učni zavod, v katerem se je mogoče, vsestransko se izobraževati v trgovinskih vedah. Zavod je na vzglednem glasu po vsem cesarstvu, kakor v inozemstvu, kar je gotovo le na čast kranjske dežele. Deželni glavar pravi končno, da je g. Mahr s svojim vspešnim delovanjem kot vodja zavoda si zaslužil Najvišje odlikovanje in občno priznanje, ter želi da bi ga ta vzvišeni čut ojačil, neumorno delovati za obno-koristni zavod, trgovsko šolo. Župan g. Grasselli, govorec najprvo v slovenskem potem v nemškem jeziku, izjavlja, da ga kot načelnika ljubljanskega magistrata posebno veseli, da se je ta zavod tako lepo razvil. Kajti trgovska šola bila je ravno pod pokroviteljstvom in s povspenjem sedajne mestne gosposke osnovana. Čestitajoč g. Mahru na izvrstnem vspehu trgovske šole pod njegovim uzornim vodstvom, izraža željo, naj bi ta koristni zavod cvetel in rasel na čast ljubljanskemu mestu in v korist trgovskega stanu po vsej deželi.

S tem je bila lepa slavnost končana. Navzoči dostojanstveniki vpisali so svoja imena v spominjsko knjigo, in med deležnike slavnosti se je razdelil slavnostni spis, v katerem se opisuje zgodovina trgovske šole. Na svetlo ga je dal gremij ljubljanskih trgovcev, krasno ga je natisnila Bambergova tiskarna. Še dopoldne so izročili nekdanji učenci zavoda vodji g. Mahru po posebni deputaciji jako krasen album, z mnogo stotinami fotografij nekdanjih učencev.

Tudi drugih čestilcev se je kar gnetilo; vsi so pozdravljali svojega spretnega bivšega vodjo ali čestitali odličnemu someščanu.

Ob 8. uri zvečer zbralo se je do 400 oseb v ljubljanske kazine dvorani, katera je bila kinčana s podobo presvetlega cesarja in krasno razsvetljena. Na galeriji je bila godba domačega pešpolka baron Kuhn, katera je med obedom svirala. Prvo napitnico naredil je g. predsednik kupčijskega gremija A. Dreo cesarju, radostno se spominaje lanske navzočnosti Njih. veličanstva v Ljubljani. Godba zasvirala je cesarsko himno in navdušeni *hoch-* in živio! klic doneli so po dvorani. Gospod Karol Luckmann napil je trgovinski šoli, in g. vodja F. Mahr ljubljanskemu trgovskemu stanu. Cesarski svetnik Künl, kateri je bil pred 49 leti učenec zavoda, nazdravil je lepi Ljubljani in njenemu vrlému meščanstvu. Dvorni svetnik grof Chorinsky napil je cesarskemu svetniku vodjo g. Mahru, deželni glavar grof Thurn zastopnikom trgovstva. Po raznih družih napitnicah vzdig-

nil se je veliki trgovec Subotić in govoril v krasnem srbskem jeziku napitnico na vodjo in učitelje trgovskega zavoda ljubljanskega. Vršila se je potem še dolga vrsta napitnic; slovenske zalibog nismo čuli nobene v središči slovenske zemlje. Naposled naznanilo se je nad 200 telegramov iz vseh krajev sveta od nekdanjih učencev. Gospod deželni predsednik baron Winkler čestital je brzojavno iz Logatca: „Izvrstnemu voditelju trgovske šole g. cesarskemu svetniku Mahru srčni „živio“. Pozno v jutro je bila redka slavnost končana.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Trst, 7. julija. „Osservatore“ zanikuje vésť, da bi bili zadnje dni našli na istrijanski državni železnici dinamitni rov.

Toulon, 7. julija. V zadnjih 24 urah do sinoči 19 mrtvecev za kolero.

Marseille, 7. julija. V zadnjih 24 urah 15 mrtvecev za kolero. — Včeraj se je odpeljalo 115 ladij Italijanov iz Marseille v Neapelj.

Dunaj, 5. julija. Očesni zdravnik prof. Jäger je umrl.

Praga, 6. julija. Skrutinij volitve v kupčijsko zbornico je dovršen. Večina Čehov v novi zbornici znaša 32 glasov proti 16.

Pariz, 6. julija. Kineški poslanec Li-Fong-Pao posvetoval se je s predsednikom ministerstva. Zanikaval je vsak sovražni namen kineške vlade in izjavil, da Li-Hong-Pang ni v nikaki zvezi z dogodki pri Langsonu.

Rim, 6. julija. Med delavci, ki so v Saluzzi v karanteni, pripetili so se trije slučaj kolere. V Veroni je umrl duhovnik z znaki sporadične kolere.

Toulon, 6. julija. Od sinoči do danes zjutraj 15 mrtvecev za kolero.

Marseille, 6. julija. Danes pet mrtvecev za kolero.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 7. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.45
„ „ „ srebro	81.45
Zlata renta	102.25
5% avstr. renta	95.75
Delnice narodne banke	854.—
Kreditne delnice	301.10
London 10 lir sterling	121.85
20 frankovcev	9.68
Cekini c. kr.	5.76
100 drž. mark	59.55

Tujci.

Dne 5. julija.

Pri Maliči: Feitler, Schnitzer, Kolinek, Beer, Mayer in Kanitz, trg. potovalci, z Dunaja. — Fleischer, fabrikant, iz Ceske. — Deutsch, trgovec, iz Pečuha. — Weiglein, prometni kontrolor, iz Arada. — Leinner, vinski trgovec, iz Ogerske. — Ferrari, zasebnik, iz Reke. — Vitez Jenny, c. kr. dvorni svetnik, s soprogo, in Cusmin, trgovec, iz Gorice. — Tomasin, trgovec, iz Pulja. — Jaky, hranilnični vodja, iz Celja. Pri Slonu: Tauscher in Zilger, trgovca, z Dunaja. — Pl. Wölfler iz Orlice. — Butterweck, c. kr. uradnik, s soprogo, in Capretz, čajnik, iz Gradca. — Ziller, c. kr. stotnik, iz Ljubna. — Vitez Kurz, vrhni knjigovodja, iz Bele Cerkve. — Fibich, godbenik, iz Prage. — Pufitsch, trgovec, iz Žabnica. — Lanfrit in Pecile, posestnika, iz Vidna. Pri Tavčarji: Seypelt, konzularni agent, iz Tunisa. — Pasquali, policijski komisar, z Cussar, Centis, Strolla, Mailänder, Hablich in Cosulich, agenti, iz Reke. — Benich, zasebnik, iz Karlovca.

Umrlí so:

Dne 5. julija. Josipina Kozamernik, črevljarska hči, 3½ mes., Krakovske ulice št. 29, ošpice.

V hólnici:

Dne 4. julija. Marija Stopar, delavka, 46 l., Dyscrasia carcinomatosa.

Dne 6. julija. Janez Sporn, dninar, 52 l., možjanski edem.

Tržne cene.

V Ljubljani 5. julija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 56 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 4 gld. 39 kr.; reš 5 gld. 69 kr.; ajda 5 gld. 85 kr.; proso 6 gld. 50 kr.; turšica 5 gld. 53 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča

hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld. — kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 80 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr.; kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 54 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 40 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
5. julija	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	738.22 736.86 737.46	+18.0 +24.0 +20.3	szpd. sl. jzpd. sl. „	js. „ dež	0.20 dež
6. julija	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	737.04 735.54 735.88	+18.1 +28.0 +17.6	brzv. vzh. sl. zpd. sl.	js. obl. js.	35.50 dež

Zahvala.

Najtoplejše zahvalo izrekam v imeni občine cerk-ljanske hrabrim sosedom iz Sent Jurija pri Kranji, ki so prišli s svojo društveno brizglo dne 3. julija t. l. zvečer ob 10. uri k silovitemu požaru na Spodnji Brnik. Pokazali so s tem, da so v resnici naši pravi sosede.

Županstvo v Cerkljah dne 4. julija 1884.

Andrej Vavken,
župan.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige društva sv. Mohorja

in tudi sledeče knjige:

Cimperman, Pesni. 60 kr.
Decker, Fizika in kemija. 70 kr.
Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Haderlap, Tisoč in ena noč. V snopičih po 20 kr.
Kačić-Miošić, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Klaić, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 28 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje. 1 gld. 20 kr.
Lapajne, Fizika za ljudske šole. 25 kr.
Orožen Val, Spisi. 60 kr.
Padar, Zakon in žena. 40 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
Slomšek A. M., Zbrani spisi. I. knjiga: Pesni. 90 kr.
— Zbrani spisi. II. knjiga: Basni, prilike in povesti. 1 gld. 20 kr.
— III. knjiga: Životopisi. 1 gld. 30 kr.
Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Tomšič, Dragoljubci. 45 kr.
— Peter Rokodelčič. Vez. 45 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme. 1 gld. 80 kr., elegantno v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Žnidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.